

ΕΤΟΣ 72ον

7 'Ιουλίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (3710)

Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ Θεός-Πατήρ θέλησε τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καὶ γι' αὐτὸ ἔστειλε στὸν κόσμον τὸν Υἱὸ Του. Ὁ Χριστὸς παραδίδει τὸ Εὐαγγέλιό Του στοὺς Ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους κάνει ἀλιεῖς τῶν ἀνθρώπων. Συνεργὸς στὸ ἔργο αὐτὸ εἶναι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ ὁποῖο ἀποκαλύπτει στοὺς Ἀποστόλους τὸ μυστήριό τοῦ Χριστοῦ καὶ τοὺς φωτίζει νὰ τὸ μαρτυρήσουν στὸν κόσμον. Σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς Ἁγίας Γραφῆς γίνεται πάλι λόγος ὅτι ἄλλοι Ἀπόστολοι μὲ τὸ κήρυγμα σπέρνουν τὴν θεία σπορά καὶ ἄλλοι τὴν ποτίζουν. Ὡστόσο, ἐκεῖνος πού αὐξάνει τὸν σπόρο εἶναι ὁ Θεός (Α' Κορ. 3,6). Τὸ ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς ὁλοκληρώνεται μὲ τὴν ἐγκατάσταση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, πού εἶναι καὶ αὐτὸ ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Πράξ. 20,28).

Τὸ μεγαλεῖο τῆς ἱερωσύνης

Ἡ ἱερωσύνη εἶναι διακονία πού δόθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ στοὺς ἱερεῖς ὡς «θεῖον χάρισμα». Καὶ μολονότι ἀσκεῖται ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνήκει στὴν τάξη τῶν ἐπουρανίων, γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἱερατικὸ ἀξίωμα χαρακτηρίζεται «ἀγγελικό». Τὸ λειτούργημα τῆς ἱερωσύνης δὲν τὸ ἴδρυσε οὔτε ἄγγελος, οὔτε καμία ἄλλη κτιστὴ δύναμη, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ Παράκλητος, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ ἐνῶ οἱ ἱερεῖς εἶναι ἀδύναμοι ἄνθρωποι, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τοὺς κατέστησε ἰκανοὺς νὰ ἐπιτελοῦν ἀγγελικὸ ἔργο. Τὸ ὑψιστὸ ἔργο τῆς τελέσεως τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ τῶν ἱερῶν Μυστηρίων τελεσιουργεῖ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα διὰ τῆς χειρὸς καὶ τῆς γλώσσης τῶν ἱερέων, λέει ὁ ἅγ. Νικόλαος Καβάσιλας.

Ἐκκλησία καὶ Ἐπίσκοπος

Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ὁ φύλακας τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως «ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ δι' αὐτῆς», ὅχι ὁμῶς ἄνευ αὐτῆς. Τὸ χάρισμα τῆς ἀληθεί-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. δ' 18-23)

Ἡ κλήση τῶν Ἀποστόλων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπέων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

ας, πού ἀποδίδει ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος στοὺς Ἐπισκόπους, δὲν ἀποτελεῖ ἀτομικὸ χάρισμα τοῦ Ἐπισκόπου, ἀλλὰ θεωρεῖται ὡς αὐθεντικὴ ἔκφραση ὑπ' αὐτοῦ τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως πού βιοῦται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἀποδεικνύεται δὲ μέ τὴν ἀδιάκοπη ἀποστολικὴ διαδοχὴ τῶν Ἐπισκόπων.

Ὁ Ἐπίσκοπος θεωρεῖται ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ στὴν Ἐκκλησία, ὄχι μέ τὴν ἔννοια τῆς νομικῆς, ἀλλὰ τῆς παραστατικῆς ἐκπροσωπήσεως, γιατί ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀντιπροσωπεύει τὸν Χριστό, εἶναι ὁ Χριστός ἐπὶ τῆς γῆς. «Ὅπου ἂν φανῇ ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ καὶ τό πλήθος ἔστω, ὡσπερ ὅπου ἂν ᾗ Χριστός ἐκεῖ καὶ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία» (ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος). Γι' αὐτό καὶ ὁ Ἐπίσκοπος ἀποτελεῖ τὴν ὁρατὴ κεφαλὴ τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ σὲ κάθε τοπικὴ Ἐκκλησία.

Ποῖος ἐνθυμεῖται ἢ γνωρίζει σήμερα, ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος εἰσέρχεται στὸν Ναό γιὰ νά λειτουργήσῃ, ὅτι τό γεγονός αὐτό εἶναι ἓνα μέγα λειτουργικὸ γεγονός, διότι εἰκονίζει τὸν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμον, τόσο στὴν Πρῶτῃ ὅσο καὶ στὴν Δευτέρα Παρουσία Του; (ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής).

Ἡ ἐν Χριστῷ ἐνότητά μας

Ἡ ἐνότηता τοῦ Ἐπισκόπου μέ τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία στηρίζεται σὸ πρότυπο τῆς ἐνότηता τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ τὴν Ἐκκλησία καὶ γι' αὐτό ὁ Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος παραγγέλλει στοὺς πιστοὺς ὅτι «ὁ Κύριος ἄνευ Πατρὸς οὐδὲν ἐποίησεν, ἠνωμένος ὢν, οὔτε δι' ἑαυτοῦ, οὔτε διὰ τῶν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, καθὼς περπατοῦσε ὁ Ἰησοῦς κοντά στή θάλασσα τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, τόν Σίμωνα, πού τόν ἔλεγαν Πέτρο, καί τόν Ἀνδρέα, τόν ἀδελφό του, νά ρίχνουν δίχτυ στή θάλασσα, καθόσον ἦταν ψαράδες, καί τούς λέγει: Ἀκολουθήστε με, καί θά σᾶς κάνω ψαράδες ἀνθρώπων. Αὐτοί ἀμέσως ἄφησαν τά δίχτυα καί τόν ἀκολούθησαν. Καί ὅταν ἀπομακρύνθηκε ἀπό ἐκεῖ, εἶδε ἄλλους δύο ἀδελφούς, τόν Ἰάκωβο, γιό τοῦ Ζεβεδαίου, καί τόν ἀδελφό του Ἰωάννη, μέσα στό πλοῖο μέ τόν πατέρα τους Ζεβεδαῖο, νά τακτοποιοῦν τά δίχτυα τους, καί τούς κάλεσε. Αὐτοί ἀμέσως ἄφησαν τό πλοῖο καί τόν πατέρα τους καί τόν ἀκολούθησαν. Ὁ Ἰησοῦς περιόδευε σέ ὅλη τή Γαλιλαία, δίδασκε στίς συναγωγές τους, κήρυττε τό εὐαγγέλιο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί θεράπευε κάθε ἀσθένεια καί κάθε ἀδυναμία πού ὑπῆρχε στόν λαό.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἀποστόλων· οὔτε καί ὑμεῖς ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου καί τῶν πρεσβυτέρων μηδέν πράσσετε...», ἀλλά «ὑποτάγητε τῷ ἐπισκόπῳ καί ἀλλήλοις, ὡς ὁ Χριστός τῷ Πατρὶ κατὰ σάρκα, καί οἱ ἀπόστολοι τῷ Χριστῷ καί τῷ Πατρὶ καί τῷ Πνεύματι, ἵνα ἡ ἔνωσις ᾗ σαρκική τε καί πνευματική...».

Ἄς προσευχήμαστε, λοιπόν, γιά τούς ποιμένες μας, καί ἄς παρακαλοῦμε τόν ἅγιο Θεό νά μᾶς χαρίζει πνεῦμα μαθητείας καί ὑπακοῆς πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἱεουργοῦν τό μυστήριο τῆς Θεῆς Οἰκονομίας.

† Ὁ Φ. Ἀ.

Ἡ ἀνάγκη γιά ἁγιασμένους ἱερεῖς

«Ὁ ἱερέας», ἔλεγε ὁ Πατήρ, «ἐκτός ἀπό τήν χάρη τῆς Ἱερωσύνης πρέπει νά ἔχει καί τήν χάρη τοῦ Θεοῦ. Ὅχι ἀπλῶς νά ἀγιάζει τούς πιστούς, ἀλλά καί ὁ ἴδιος νά εἶναι ἁγιασμένος, γιά νά βοηθάει διπλά. Πόσο ἀνάγκη ἔχει ἡ Ἐκκλησία μας ἀπό τέτοιους εὐλαβεῖς ἱερεῖς! Δυστυχῶς ἕνα μικρό ποσοστό, περίπου εἴκοσι τοῖς ἑκατό, εἶναι ἄξιοι τῆς Ἱερωσύνης. Τί νά εἰπεῖ κανεῖς γιά ἐκείνους πού ὄχι μόνο δέν βοηθοῦν ἀλλά καί σκανδαλίζουν; Πάντως οἱ πιστοὶ παραμένουν πιστοί. Αὐτό φανερώνει ὅτι Ἐκεῖνος πού κυβερνάει τήν Ἐκκλησία εἶναι ὁ Χριστός». Ἐμεῖς ὁμως ὀφείλουμε σεβασμό σέ ὅλους τούς ἱερεῖς. Ἐτσι φερόταν καί ὁ Πατήρ ἐλέγχοντας ἢ συμβουλευόντάς τους ἀναλόγως. Ὅταν μάλιστα κάποιος Ἐπίσκοπος γενόμενος Πατριάρχης ἄφησε τά γένηα, ἔλεγε ὁ Πατήρ: «Τί καλά θά ἦταν νά ἄφηνε καί τά μαλλιά!».

7 Ιουλίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ΄ αἰ.), Θωμᾶ ὀσίου τοῦ ἐν Μαλεῶ (1΄ αἰ.).

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. γ΄ 23 - δ΄ 5 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ΄ 18-23.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Ιουλίου, Ἀγ. Πατέρων Δ΄ Οἰκ. Συνόδου.

Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε΄ 14-19.

Σέ κάποιον ἱερέα εἶπε ὁ Γέροντας: «Κοίταξε, παπα-Νικόλα, ὄλα νά τά θυσιάσεις γιά τόν Χριστό, τόν Χριστό γιά τίποτε νά μήν τόν θυσιάσεις!».

Ὅταν μέ ρωτοῦν ἱερεῖς πῶς θά βοηθήσουν τούς ἐνορίτες, ἀλλά καί σέ ὄλους ὅσοι ἔχουν μιά ποιμαντική εὐθύνη, ἕνα πράγμα τονίζω· νά κοιτάξουν νά κάνουν δουλειά στόν ἑαυτό τους, νά κάνουν τά ἀπαραίτητα πνευματικά τους καθήκοντα καί κάτι παραπάνω, γιά νά ἔχουν πάντοτε ἀπόθεμα πνευματικό. Ἡ πνευματική ἐργασία στόν ἑαυτό μας εἶναι ἀθόρυβη ἐργασία στόν πλησίον, γιατί μιλάει τό παράδειγμα, καί τότε μιμοῦνται οἱ ἄνθρωποι τό καλό πού βλέπουν καί διορθώνονται. Ἐάν δέν ἀποκτήσουμε ἐμεῖς πνευματικό πλοῦτο, γιά νά μπορούμε νά συντηροῦμαστε ἀπό τούς πνευματικούς τόκους, ὅταν θά ἐργαζόμαστε δωρεάν γιά τούς ἄλλους, θά εἴμαστε οἱ πῖο δυστυχισμένοι καί ἀξιολύπητοι.

Γι' αὐτό νά μήν τό θεωροῦμε σπατάλη χρόνου, ὅταν κάνουμε ἐργασία στόν ἑαυτό μας, εἴτε γιά λίγο χρονικό διάστημα εἴτε γιά πολύ εἴτε γιά πάντα, σ' ὅλη τήν ζωή μας, γιατί ἡ μυστική ἐργασία ἔχει τήν ιδιότητα νά κηρύττει μυστικά τόν λόγο τοῦ Θεοῦ μέσα στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Ὁ χαριτωμένος ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ μεταδίδει θεία χάρη καί ἀλλοιώνει τούς σαρκικούς ἀνθρώπους. Τούς ἐλευθερώνει ἀπό τήν σκλαβιά τῶν παθῶν καί τούς πλησιάζει μ' αὐτόν τόν τρόπο στόν Θεό καί σώζονται.

(Ἀπό τό βιβλίον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας,
Ἀνθολόγιον Συμβουλῶν Ἁγίου Παΐσιου Ἀγιορείτου)

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr